

nets Ordning i Fremtiden. Dette Udvalg har afgivet Betænkning. Vi bleve uheldigvis ikke enige, saa det kan jo være, at den højtærede Minister ikke har fundet Anledning til at komme frem med noget Forslag til Klitvæsenets Ordning paa Grundlag af den Indstilling eller Indberetning, der er bleven givet, og desuden skal jeg indrømme, at den højtærede Landbrugsminister har haft mange Lovforslag fremme, som maatte gaa foran et saadant Forslag, saa at den Sag har maattet vente. Men jeg vil dog spørge den højtærede Minister, om vi ikke i denne Samling kunne vente at faa et Forslag frem om Klitvæsenets Ordning. Jeg tror, at en Sag, der berører saa mange Mennesker, som den gør, og har sin store Betydning for Vestkysten, vilde det være heldigt at faa frem. Paa den Maade, det drives, er der mange, der se noget mistænksomt til det, idet det vitterligt ikke er gaaet saa godt i de senere Aar, som det burde. Efter min Mening kunde vi være naaede langt videre med Beplantning i Klitterne for de Penge, der ere ofrede derpaa i de senere Aar, end vi ere; de ere gaaede til helt andre Ting end Beplantning. Den nuværende Klitinspektør bliver jo nu snart 100 Aar, og om vi kunde faa en ny Lov vedtaget, saa at han paa sin hundreedaarige Fødselsdag kunde faa sin Afsked med en god og rundelig Pension baade for den Trofastheds Skyld, hvormed han har arbejdet i denne Sag, og for den Dygtighed, han i sin Tid har udvist med Hensyn til Klitternes Beplantning, synes jeg, det vilde være heldigt baade for Klitvæsenet og sikkert ogsaa for den bedagede Klitinspektør. Derfor vil jeg spørge den højtærede Landbrugsminister, om vi ikke endnu i denne Samling kunne vente at faa et saadant Forslag frem. Det kan jo være, som sagt, at der ikke kan tages Hensyn til de Indstillinger og Indberetninger fra Kommissionen, der foreligge, men faa vi Sagen frem her i Tinget, tvivler jeg ikke om, at der ved Forhandling vil kunne findes en Løsning, som er fornuftigere og bedre end det, vi have.

Jeg kan slutte mig til adskillige af de ærede Medlemmer, der have bragt den højtærede Landbrugsminister deres Tak for fremkomne Forslag, navnlig til det ærede Medlem for Bornholm (Blem). Jeg vil særlig nævne eet Forslag, som jeg vil takke for, og det er det under Nr. 8 paa § 26: 2,000 Kr. til Betjening af Faresignalstationerne. Vore Fiskere have et stort og møjsommeligt Arbejde og ere meget

taknemmelige for en lille Hjælp, og det er sikkert, at det vil være en Hjælp for dem i deres farefulde Hverv, at disse Faresignalstationer kunne blive ordentlig betjente. Jeg takker den højtærede Minister for dette lille Forslag og haaber, det skal blive vedtaget.

Jeg har ogsaa en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Vi have jo for nogle Aar siden faaet bevilget Tilskud til en Privatbane fra Thisted til Fjerritslev, Rigsdagen har vedtaget at yde tre Fjerdedele af Anlægssummen. Det er Befolkningen meget taknemmelig for, og ellers var sikkert denne Bane ikke bleven bygget. Det er en smal Egn, den gaar igennem, og Befolkningen er ikke særlig velstillet, saa skulde de private have givet Halvdelen, havde vi sikkert ikke faaet Banen. Det ere vi, som sagt, meget taknemmelige for. Nu er Banen snart færdig og kan ventes aabnet for Driften i en nær Fremtid, og saa kommer det an paa, hvordan den vil komme til at betale sig. Det kan jo være, det har daarlige Udsigter, men en stor Rolle spiller det, hvordan Køreplanen bliver lagt. Køreplanen er nu ordnet paa den Maade, at der skal gaa to Tog daglig i hver Retning. Befolkningen mener, at det eneste fornuftige var at begynde med tre Tog daglig, men det skal jeg ikke udtale mig om; det kan være, det er rigtigt at tage det sparsomt i Førstningen og saa senere lægge et tredje Tog til. Men nu er der, i alt Fald efter hvad jeg har hørt, indgivet et Forslag om en Køreplan til Ministeriet til Approbation, hvorefter det første Tog fra Thisted, Morgentoget, skal udgaa mellem 1 og 2 om Eftermiddagen. Det er jo et aparte Forslag, og naar man spørger Egnens Beboere deroppe, om de ere tilfredse med et saadant Forslag, sige de allesammen, at det ere de ikke. De mene, at denne Køreplan er saa ufornuftig, at den umulig kan blive godkendt, og spørger man Bevillingshaverne, faar man ogsaa Indtrykket af, at ingen af dem rigtig vil kendes ved Forslaget. Sagen er, at det kun er ganske enkelte eller maaske en ganske enkelt, der har indgivet dette Forslag. Men det kan godt være, at Ministeren for offentlige Arbejder og i det hele taget Jernbaneadministrationen ikke saa let kan gaa uden om en saadan Indstilling. Ministeriet kan jo med Rette mene, at de Mænd, som indbringe et saadant Forslag, maa være dem, der have mest Lokalkendskab og den bedste Forstaaelse af, hvad der gavner baade den Egn, Banen skal gaa igennem, og selve